

מסכת יבמות

פרק א' משנה ב'

כיצד פוטרות צרויותיהם. היתה בתו או אחת מכל הערים היאלו נושאה לאחיו, ولو אשא אחרית, ממת, כשם שבתו פטורה, כה צרתה פטורה. קלכה צרת בתו ונשואת לאחיו השני, ولو אשא אחרית, ממת, כשם שאחרת בתו פטורה, כה צרתה צרתה פטורה, אבלו הוא מהה. כיצד אם מתו צרויותיהם מפרות, היתה בתו או אחת מכל הערים היאלו נושאה לאחיו, ولو אשא אחרית, מתה בתו או נתגרשה, ולאחר כה מת אחיו, צרתה מפרת. וכל היכולה למן ולאמנה, צרתה חולצת ולא מתינכמת: